

**Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci slečny Evy Fryčové:
*Tradiční pražská čtvrť jako domov – výzkum mezi obyvateli žižkovského
činžovního domu. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních
studií, 2019, 87 s.- (včetně přepisu rozhovorů)***

Bakalářská práce slečny Evy Fryčové je věnována problému lokální identity a problému chápání domova. Toto téma náleží v současné etnologii (antropologii), ale např. i sociologii k tématům s velkým potenciálem, a to i vzhledem k současnému směřování hodnotového systému Evropské unie. Studentka si přitom, opírajíc se o důvěrnou znalost pražské čtvrti Žižkov, vybrala za svůj vzorek obyvatele jednoho patra tradičního činžovního domu, v němž nebyly po roce 1989 v souvislosti s restitucemi a zdražováním nájemného rozbity sousedské vazby a vztahy. Již tuto volbu lze označit jako pozitivní. Kolegyni lze však pochválit i za snahu zmapovat alespoň některá základní díla věnující se problematice domova z etnologické a sociologické perspektivy (i když tento seznam by bylo možné ještě rozhojnit) a problematice lokálního vědomí. Velmi slušný je i historický nástin Žižkova, který studentka vybuodovala na základě kompilace vybraných děl odborné literatury.

Vlastní jádro práce však představuje, jak již bylo předesláno, vyhodnocení vztahu k Žižkovu u devíti obyvatel jednoho patra žižkovského činžovního domu, kdy autorka vyšla z analýzy polostrukturovaných rozhovorů a pozorování v bytech aktérů. Samozřejmě by se ale nabízely i další možnosti: metoda narativních interview, jež by umožnila zasadit poměr lidí k jejich čtvrti do širšího rámce jejich života. Za úvahu by stála i procházka s aktéry, kteří by sami komentovali vybraná a navštívená žižkovská místa. Čtenář se bohužel nedozví ani to, zda oslovení Žižkováci mají vzpomínku na nějaké transparentní historické období, jež na Žižkově prožili. Přes tato doporučení do budoucna lze však konstatovat, že řada autorčiných závěrů je velmi zajímavá. Sl. Fryčová prokázala, že niterný pozitivní vztah k místu se může utvářet již v poměrně mladém věku, přitom však nemusí vůbec souviset se znalostmi dějin místa a nemusí vést ani k občanské angažovanosti. Současně potvrdila také to, že pocit domova je odvislý od dobrých sousedských vztahů, jak je již ukotveno v některých teoriích domova. Skutečný domov musí mít rovněž určitá záchytná místa, dominanty, přičemž každá generace zažila trochu jiné město. A konečně: vztah k místu je poměrně dlouho budovanou hodnotou.

Na závěr lze konstatovat, že studentka vcelku zadání práce splnila, přestože některé její závěry mohly být ještě hlouběji promyšleny (např. o čem svědčí velmi chladný poměr Žižkováků k místní radnici?). Zajímavé by bylo i srovnání vztahu k Žižkovu na jiném patře téhož činžovního domu, kde došlo ke střídání nájemníků. Za pozitivní naopak považuji tu skutečnost, že se ve svých závěrech kolegyně pokusila propojit teoretickou a empirickou část. Vlastní text však bohužel zatěžuje několik gramatických chyb; celkově je však čtivý. Hodnocení práce navrhuji mezi **slabou výbornou a kvalitní velmi dobrou**.

V Praze 5. září 2019

doc. PhDr. Blanka Soukupová, CSc.